

Απόφαση του Δικαστηρίου (πρώτο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv) κατά M.S. Demirci κ.λπ.

(Υπόθεση C-171/13) ⁽¹⁾

(Προδικαστική παραπομπή — Συμφωνία Συνδέσεως ΕΟΚ-Τουρκίας — Κοινωνική ασφάλιση των διακινουμένων εργαζομένων — Άρση των ρητρών κατοικίας — Συμπληρωματικές παροχές χορηγούμενες βάσει της εθνικής νομοθεσίας — Προϋπόθεση κατοικίας — Εφαρμογή στους πρώην Τούρκους εργαζομένους — Τούρκοι υπήκοοι που απέκτησαν την ιθαγένεια του κράτους υποδοχής)

(2015/C 073/04)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raad van bestuur van het Uitvoeringsinstituut werknemersverzekeringen (Uwv)

κατά

M.S. Demirci, D. Cetin, A.I. Önder, R. Keskin, M. Tüle, A. Taskin

Διατακτικό

Οι διατάξεις της απόφασης 3/80 του Συμβουλίου Συνδέσεως, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, περί της εφαρμογής των καθεστώτων κοινωνικής ασφάλισης των κρατών μελών των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στους Τούρκους εργαζομένους και στα μέλη των οικογενειών τους, εξεταζόμενες επίσης υπό το πρίσμα του άρθρου 59 του πρόσθετου πρωτοκόλλου, το οποίο υπογράφηκε στις 23 Νοεμβρίου 1970 στις Βρυξέλλες και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2760/72 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1972, έχουν την έννοια ότι υπήκοοι κράτους μέλους οι οποίοι απασχολήθηκαν ως Τούρκοι εργαζόμενοι στη νόμιμη αγορά εργασίας του κράτους αυτού δεν μπορούν, με την αιτιολογία ότι διατήρησαν την τουρκική ιθαγένεια, να επικαλεσθούν το άρθρο 6 της απόφασης 3/80, προκειμένου να απαλλαγούν από την προϋπόθεση κατοικίας που θεσπίζει η νομοθεσία του κράτους αυτού για την καταβολή ειδικής μη ανταποδοτικού τύπου παροχής, κατά την έννοια του άρθρου 4, παράγραφος 2α, του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 647/2005 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Απριλίου 2005.

⁽¹⁾ EE C 178 της 22.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 15ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Centrale Raad van Beroep (Κάτω Χώρες) για την έκδοση προδικαστικής απόφασης] — Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank κατά L.F. Evans

(Υπόθεση C-179/13) ⁽¹⁾

[Προδικαστική παραπομπή — Προσδιορισμός της εφαρμοστέας επί εργαζομένων νομοθεσίας στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης — Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71 — Δυνατότητα εφαρμογής — Εργασία υπηκόου κράτους μέλους σε προξενείο τρίτης χώρας εγκατεστημένο στο έδαφος άλλου κράτους μέλους στο οποίο κατοικεί ο εν λόγω υπήκοος — Σύμβαση της Βιέννης περί των προξενικών σχέσεων — Άρθρο 71, παράγραφος 2 — Εθνική νομοθεσία παρέχουσα διευκολύνσεις, προνόμια και ασυλίες στους μόνιμους κατοίκους]

(2015/C 073/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Centrale Raad van Beroep

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

κατά

L.F. Evans

Διατακτικό

Το άρθρο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1408/71 του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 1971, περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και τις οικογένειές τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, όπως τροποποιήθηκε και ενημερώθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 του Συμβουλίου, της 2ας Δεκεμβρίου 1996, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1992/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, σε συνδυασμό με το άρθρο 16 του κανονισμού αυτού, έχει την έννοια ότι, για την περίοδο κατά την οποία υπήκοος κράτους μέλους εργάστηκε σε προξενική αρχή τρίτης χώρας εγκατεστημένη στο έδαφος κράτους μέλους του οποίου δεν είναι υπήκοος, αλλά στο οποίο κατοικεί, ο υπήκοος αυτός δεν υπάγεται στη νομοθεσία κράτους μέλους, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, εάν, δυνάμει της νομοθεσίας του κράτους μέλους διαμονής του, η οποία θεσπίστηκε κατ' εφαρμογήν του άρθρου 71, παράγραφος 2, της Συμβάσεως της Βιέννης περί των προξενικών σχέσεων, η οποία συνήφθη στη Βιέννη στις 24 Απριλίου 1963, ο εν λόγω υπήκοος δεν υπάγεται στο εθνικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης.

(¹) EE C 189 της 29.6.2013.

Απόφαση του Δικαστηρίου (δεύτερο τμήμα) της 14ης Ιανουαρίου 2015 [αίτηση του Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — The Queen, κατόπιν αιτήσεως της Eventech Ltd κατά Parking Adjudicator

(Υπόθεση C-518/13) (¹)

(Προδικαστική παραπομπή — Ανταγωνισμός — Κρατικές ενισχύσεις — Άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ — Σύστημα βάσει του οποίου επιτρέπεται μόνο στα ταξί του Λονδίνου, και όχι στα μισθωμένα οχήματα με οδηγό, να κυκλοφορούν στους λεωφορειόδρομους — Έννοια «κρατική ενίσχυση» — Κρατικοί πόροι — Οικονομικό πλεονέκτημα — Επιλεκτικό πλεονέκτημα — Αντίκτυπος στο εμπόριο μεταξύ κρατών μελών)

(2015/C 073/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

The Queen, κατόπιν αιτήσεως της Eventech Ltd

κατά

Parking Adjudicator

παρισταμένων των: London Borough of Camden, Transport for London

Διατακτικό

- 1) Από το γεγονός ότι, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα ασφαλές και αποτελεσματικό σύστημα μεταφορών, επιτρέπεται στα ταξί του Λονδίνου να χρησιμοποιούν τις ειδικές λωρίδες κυκλοφορίας των λεωφορείων επί των δημοσίων οδών κατά τις ώρες ισχύος των περιορισμών για τους λεωφορειόδρομους, ενώ απαγορεύεται η διέλευση των μισθωμένων οχημάτων με οδηγό από τις ίδιες λωρίδες εκτός αν γίνεται με σκοπό την επιβίβαση ή την αποβίβαση πελάτη που έχει ήδη προχωρήσει σε κράτηση τέτοιου οχήματος, δεν μπορεί κατά τα φαινόμενα να συναχθεί το συμπέρασμα ότι εμπλέκονται κρατικοί πόροι ούτε ότι παρέχεται στα ταξί αυτά επιλεκτικό οικονομικό πλεονέκτημα κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, όπερ πρέπει, ωστόσο, να εξακριβωθεί από το αιτούν δικαστήριο.